

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 10T/140/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8814010538
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Kopina
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2019:8814010538.13

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudcom JUDr. Martinom Kopinom v trestnej veci proti obžalovanému D. U., nar. XX.XX.XXXX v W., pre prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 1 Trestného zákona a prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní dňa 10. júla 2019 takto

rozhodol:

Podľa § 285 písm. b) Trestného poriadku sa obžalovaný D. U., nar. XX.XX.XXXX v W., okres Vranov nad Topľou, trvale bytom R., J. ul. č. XXX/XX, okres Vranov nad Topľou, dôchodca,

pre skutok posudzovaný ako prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 1 Trestného zákona a prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť tak, že:

dňa 21.01.2013, asi o 06:40 hod., ako vodič SAD U., a. s., viedol jemu pridelený linkový autobus, evidenčného čísla U.-XXX I., po priamom úseku miestnej komunikácie ulice M. R. Štefánika vo Vranove nad Topľou, kde pri objekte kardiologickej ambulancie MUDr. Š. U. č. XXX/XXX, pred križovatkou s miestnou komunikáciou ulice Sídliisko Juh, nevenoval dostatočnú pozornosť chodcom prechádzajúcim cez vozovku zľava doprava v smere jazdy autobusu, v blízkosti vyznačeného prechodu pre chodcov, následkom čoho stredom prednej časti autobusu zrazil vo svojom jazdnom pruhu skupinu troch chodcov, pričom chodec D. D., nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom F. U. č. XXX, okres Vranov nad Topľou, utrpel ťažké zranenia, ktorým na mieste podľahol, chodec D. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. U. č. XXX, okres Vranov nad Topľou, utrpel polytraumu so šokom z krvácania, úrazové roztrhnutie sleziny s krvácaním do brušnej dutiny, úrazové roztrhnutie a pomliaždenie pečene, pomliaždenie oboch obličiek, sériovú zlomeninu rebier vpravo s obojstranným pneumotoraxom a krvácaním do oboch pohrudničných dutín, obojstranné zlomeniny kĺbových jamiek, zlomeninu krížnej kosti vľavo, zlomeniu pravého i ľavého dolného ramienka lonových kostí a ďalšie zranenia s dobou liečenia po dobu najmenej 7 mesiacov a ďalšia chodkyňa U. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. U. č. XXX, okres Vranov nad Topľou, utrpela polytraumu, zlomeninu čelovej kosti vľavo, krvácanie v oblasti čelového laloka mozgu vľavo, sériovú zlomeniu I. až X. rebra vpravo so zakrvácaním do pravej pohrudničnej dutiny, podvrtnutie krčnej chrbtice a ďalšie zranenia s dobou liečenia v trvaní najmenej troch mesiacov,

spod obžaloby o s l o b o d z u j e , pretože opísaný skutok nie je trestným činom.

Podľa § 288 ods. 3 Trestného poriadku poškodenú Všeobecnú zdravotnú poisťovňu, a. s. so sídlom Mamateyova 17, 850 00 Bratislava, IČO: 35 937 874, s nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Vranov nad Topľou podal na tomto súde dňa 30.12.2014 obžalobu sp.zn. Pv 70/13/7713, na obvineného D. U., pre skutok uvedený vo výroku tohto rozhodnutia, ktorý po právnej stránke kvalifikoval ako prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 1 Trestného zákona a prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Trestného zákona. Súd vo veci rozhodol trestným rozkazom zo dňa 27.5.2015, sp.zn. 10T/140/2014, proti ktorému v zákonom stanovenej lehote obvinený D. U. prostredníctvom svojho obhajcu podal odpor, proti výroku o náhrade škody podala prostredníctvom splnomocnenca odpor aj poškodená O. D..

Na hlavnom pojednávaní súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného D. U., poškodených D. W., U. W., splnomocnenej zástupkyne poškodenej O. D. - I. U., splnomocneného zástupcu poškodeného SAD Humenné, a.s., - Ing. D. T., svedkov D. Č., O.. H. R., súdneho znalca Ing. D. J., čítaním znaleckého posudku súdnych znalcov MUDr. C. P. a MUDr. E. P. č. 012/2013, č. 080/2013, čítaním znaleckého posudku súdneho znalca MUDr. O. E.P. č. 1/2013, čítaním výpovedí z prípravného konania svedkov E. J., E.. E. E.O., E. U., mal. T. P., O.. D. U., D. Š., D. T., čítaním listinných dôkazov - záznamu z dopravnej nehody, zápisnice o ohliadke miesta dopravnej nehody, jej fotodokumentácie a plánika, záznamu o dychovej skúške vodiča (obžalovaného), vyhodnotením tachografu autobusu, lekárskymi správami k jednotlivým poškodeným pri dopravnej nehode, úmrtným listom s prílohami poškodeného D. D., kópiou občianskeho preukazu a vodičského preukazu obžalovaného, výpisom z evidenčnej karty vodiča, potvrdením o poistení motorového vozidla, osvedčením o evidencii vozidla, správou správcu verejného osvetlenia, úradným záznamom príslušníka ORPZ Vranov nad Topľou, zápisnicou o dodatočnej ohliadke miesta dopravnej nehody s fotodokumentáciou náčrtkom a plánikom, evidenčnou kartou vozidla, výpisom z ústrednej evidencie priestupkov, odpisom z registra trestov, správou o povesti obžalovaného, zápisnicou o vyšetrovacom pokuse s fotodokumentáciou a plánikom, správou spoločnosti SAD Humenné, a.s, Uznesením o zastavení trestného stíhania Okresnej prokuratúry Vranov nad Topľou zo dňa 20.12.2013, sp.zn. Pv 70/13/7713, Uznesením Krajskej prokuratúry v Prešove zo dňa 28.7.2014, sp.zn. 1/2KPt 49/13/7713.

Na hlavnom pojednávaní súd umožnil obžalovanému D. U. po zákonom poučení urobiť vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku, kde obžalovaný vyhlásil, že je nevinný zo skutku, ktorý sa mu v obžalobe kladie za vinu a po zákonom poučení podľa § 34 Trestného poriadku obžalovaný zároveň vyhlásil, že odopiera vypovedať. Podľa § 258 ods. 4 Trestného poriadku na hlavnom pojednávaní neodznel návrh ani zo strany prokurátora ani zo strany obhajcu na čítanie zápisnice o výpovedi obžalovaného z prípravného konania zo dňa 9.5.2013.

Poškodený D. W. (zomrel v priebehu trestného stíhania dňa 13.12.2016), ktorý bol manželom poškodenej U. W. a ktorý nebol v žiadnom vzťahu k obžalovanému D.F. U., na hlavnom pojednávaní uviedol, že v pondelok ráno dňa 21.1.2013 bol objednaný na vyšetrenie do kardiologickej ambulancie k MUDr. Š. U. do Vranova nad Topľou, na vyšetrenie bol dopravený objednanou sanitkou v sprievode svojej manželky U. W., sanitka po poškodeného do obce F. U. prišla okolo 06:30 hod. ráno dňa 21.1.2013 a priviezla ich až ku kardiologickej ambulancii, zastavila na pravej strane cesty smerom do mesta, v sanitke vedľa vodiča sedel nejaký poškodenému neznámy chlap. Poškodený D. W. mal oblečené sivé nohavice, tmavomodrú bundu a na hlave mal čiernu baretku a obuté čierne topánky - kapce. Vodič sanitky vyšiel von, obišiel sanitku zozadu z jej ľavej strany a otvoril im dvere, zo sanitky najprv vystúpil poškodený D. W. a po ňom jeho manželka, vystúpili priamo na chodník na pravú stranu po pravej strane cesty, na chodníku v tom čase stál poškodenému neznámy chlap (neprišiel s nimi sanitkou), ktorý sa im prihovoral a ktorý tiež išiel na vyšetrenie do kardiologickej ambulancie k MUDr. Š. U.. Tento poškodenému neznámy chlap chytil poškodeného D. W. svojou ľavou rukou za poškodeného pravú ruku a manželka poškodeného chytila poškodeného za ľavú ruku a tento chlap povedal, že môžu prejsť cez cestu na druhú stranu, cez cestu prechádzali spoza zadnej časti sanitky a na tom mieste za sanitkou stál aj vodič sanitky, cez cestu prechádzali všetci traja rýchlejšie, plynule, nezastavovali a prechádzali krížom, resp. kolmo na cestu a to priamo k bránke vchodu do dvoru kardiologickej ambulancie MUDr. Š. U., keď už boli na druhej strane cesty pri obrubníku vtedy do nich narazil autobus a rozhádzal ich po ceste, ktorá bola mokrá pretože bolo sychravo, vtom čase sa pomaly rozvidnievalo a nesvietilo pouličné osvetlenie. Pri náraze autobusu boli všetci traja keďže sa držali za ruky a boli tak akoby v jednom rade celkom blízko pri obrubníku chodníka, poškodený bol špičkou svojej topánky už pri obrubníku a stačilo urobiť jeden krok a bol by na chodníku. Na otázku prokurátora a samosudcu poškodený D. W. nevedel uviesť či išli po prechode pre chodcov, uviedol však, že vie, že prechod pre chodcov je označený bielymi čiarami nakresleným krížom cez cestu

a o tom, že by mal byť označený aj dopravnou značkou poškodený nevedel, oni keď prechádzali cez cestu žiadnu bielu čiaru nevideli pretože všetko bolo pod snehom. Predtým ako vstúpili na cestu sa aj poškodený sám pozrel dole a hore na cestu či nejde nejaké auto a či môžu prejsť, ďalej od nich v presne neurčenej vzdialenosti stál na zastávke na Juhu autobus so zasvietenými svetlami, a aj vodič sanitky im povedal, že môžu prejsť. To či sa pred vstupom na cestu pozeral či nejde nejaké auto aj poškodenému neznámy chlap, ktorý mu pomáhal prejsť poškodený nevedel uviesť, no aj tohto chlapa autobus zrazil. Po zrážke s autobusom bol poškodený prevezený na chirurgické oddelenie Vranovskej nemocnice, n.o., a po vyšetreniach sa podrobil operácii, poškodený si nárok na náhradu škody v trestnom konaní neuplatnil, uviedol, že tento si budú uplatňovať v civilnom konaní.

Poškodená U. W., ktorá bola manželkou poškodeného nebohého D. W. (zomrel v priebehu trestného stíhania dňa 13.12.2016) a ktorá nie je v žiadnom vzťahu k obžalovanému D. U. na hlavnom pojednávaní uviedla, že dňa 21.1.2013 doprevádzala svojho manžela D. W. na vyšetrenie do kardiologickej ambulancie MUDr. Š. U., na vyšetrenie boli dopravený objednanou sanitkou, ktorá po poškodeného do obce F. U. prišla okolo 06:30 hod. ráno dňa 21.1.2013 a priviezla ich až ku kardiologickej ambulancii, zastavila na pravej strane cesty smerom do mesta rovno oproti bránke - vchodu do dvora kardiologickej ambulancie MUDr. Š. U., v sanitke vedľa

vodiča sedel poškodenej neznámy chlap, ktorého mal vodič sanitky odviešť na vyšetrenie do Prešova. Poškodená U. W. mala oblečený čierny kabát, čierne čižmy, na hlave mala čiernu šatku a v ruke držala väčšiu čiernu kabelu s osobnými dokladmi a zdravotnou dokumentáciou. Vodič sanitky vyšiel von, obišiel sanitku zozadu z jej ľavej strany a otvoril im dvere, zo sanitky najprv vystúpil poškodený D. W. a po ňom poškodená U. W., nevedela či vystúpili priamo na chodník alebo na cestu, no po vystúpení zo sanitky na pravú stranu keď stáli spolu s manželom na chodníku objavil sa pri nich cudzí človek z ulice. Poškodená sa pozerala či nejde nejaké auto, smerom od ulice Dlhá nešlo žiadne auto, smerom od centra mesta Vranov nad Topľou bolo vidno dve svetlá na zastávke autobusu na Juhu, vodič sanitky im povedal že teraz môžu prejsť a aj ten cudzí človek z ulice povedal poškodenému D. W., že teraz môžu prejsť a chytil poškodeného D.F. W. svojou ľavou rukou za poškodeného pravú ruku a poškodená U. W. chytila manžela za ľavú ruku svojou pravou rukou, poškodený D. W. bol medzi nimi v strede. Ako všetci traja prechádzali cez cestu išli trochu došikma, doprava, krížom cez cestu, smerom k bránke vchodu do kardiologickej ambulancie MUDr. Š. U.. Na otázku samosudcu čo sa týka označenia prechodu pre chodcov poškodená uviedla, že prechod pre chodcov je označený bielymi čiarami krížom cez cestu a inú značku, ktorá by pri ceste mala označovať prechod pre chodcov poškodená nepoznala a keď prechádzali cez cestu žiaden prechod pre chodcov spôsobom ako ho poškodená popisala nevideli nakreslený na ceste, žiaden taký prechod tam nebol. Pred vstupom na cestu poškodená s manželom hľadali prechod pre chodcov, bolo však šero, hmla, sychravo, cesta bola mokrá, padal sneh a nesvietilo pouličné osvetlenie, teda počasie typické ako v zime ráno v čase o 06:40 hod., preto žiaden prechod nenašli. Všetci traja prešli cez cestu a všetci traja mali ľavú nohu tesne na chodníku, stačilo im na chodník položiť pravú nohu a vtom čase ich všetkých zrazil autobus, ktorý si nikto z nich nevšimol, to či mal prichádzajúci autobus rozsvietené svetla si poškodená nevšimla, po zrážke poškodená upadla do bezvedomia a nič si nepamätala, to že ten cudzí človek ktorý s nimi prechádzal cez cestu zomrel sa poškodená dozvedela až v nemocnici asi po troch týždňoch v rámci prebiehajúceho trestného stíhania.

Splnomocnená zástupkyňa poškodenej O. D. - I. U. (poškodená O. D. bola manželkou poškodeného nebohého D. D.) na hlavnom pojednávaní uviedla, že nie je v žiadnom vzťahu k obžalovanému D. U., a je dcérou poškodeného nebohého D. D. a O. D.. Pri dopravnej nehode dňa 21.1.2013, pri ktorej bol usmrtený jej otec poškodený D. D. nebola prítomná, o okolnostiach, ktoré jej predchádzali vie len z počutia a to od manžela jej netere -svedka D. Č., ktorý vtedy poškodeného viezol k lekárovi, poškodený mal ísť pôvodne k lekárovi autobusom, ale svedok D. Č., ktorý išiel do práce ho zobral k lekárovi autom, podľa zástupkyne poškodenej mal ísť poškodený k lekárovi MUDr. Š.Q. U., ktorého ambulancia je v blízkosti prechodu pre chodcov. Potom ako svedok D. Č. zastavil motorovým vozidlom, zástupkyňa poškodenej nevedela uviesť kde presne bolo to však blízkosti prechodu pre chodcov, poškodený D. D. z vozidla vystúpil a len z počutia vedela, že vtedy zo sanitky vystúpili poškodený D. W. a poškodená U. W. a keď poškodený D. D. videl, že títo poškodení idú veľmi pomaličky, kde poškodený D. W. vyslovene drobnil (to je povedal svedok D. Č.) a jeho manželka poškodená U. W. ho viedla popod ruku, a poškodený D. D., pretože bol veľmi empatický, zodpovedný, ochotný pomôcť každému aj keď ho o to nepožiadali, z tohto dôvodu išiel s týmito dvoma poškodenými cez cestu. To, že poškodeného D. D. zrazil autobus zatelefonoval zástupkyňu poškodenej I.Á. U. svedok D. Č., ktorý jej neskôr počas cesty do Vranova nad Topľou asi keď bola v obci Naciná Ves zároveň zatelefonoval, že poškodený D. D. zomrel, a táto z tohto

dôvodu už išla rovno cez Nižný Hrabovec do F. U. k matke a potom spolu so švagrom do nemocnice. Čo sa týka nároku na náhradu škody zástupkyňa poškodenej uviedla, že pôvodne si uplatňovali nárok na náhradu škody pozostávajúcej z pohrebných nákladov a ujmy na zdraví, vo výške vyčíslennej aj v znaleckom posudku, no potom ako sa poradila s matkou - poškodenou O. D. a vzhľadom na to, že už uplynuli štyri roky, pričom poškodenej je smutno z toho, že sa im obžalovaný D. U. ani neospravedlnil, pričom poškodený D. D. hoci mal už 85 rokov, chodil bez pomoci iných, bol zodpovedný, opatrný, vždy sa musel pozrieť napravo aj naľavo keď niekam išiel, rozumovo veľmi schopný na svoj vek, preto si s poškodenou povedali, že keďže poškodený bol veľmi dobrý, že on by obžalovanému už dávno odpustil, z tohto dôvodu nežiadajú žiadnu náhradu škody od obžalovaného D. U..

Splnomocnený zástupca poškodenej spoločnosti SAD Humenné, a.s., - Ing. D. T. na hlavnom pojednávaní uviedol, že nie je v žiadnom vzťahu s obžalovaným D. U. a na otázku prokurátora týkajúceho sa technického stavu autobusu, ktorého boli vlastníkom a ktorý riadil obžalovaný D. U. v čase dopravnej nehody dňa 21.1.2013 uviedol, že obžalovaný jazdil na pravidelnej linke nevedel však s určitosťou povedať či len po Vranove nad Topľou, teda od Rodinnej oblasti po obec Hencovce, obžalovaný jazdil stále tým istým autobusom a tento autobus rovnako ako aj ostatné autobusy mal platnú technickú kontrolu a bol v dobrom technickom stave. O dopravnej nehode ktorú mal spôsobiť obžalovaný D. U. sa zástupca poškodeného dozvedel potom ako prišiel do práce okolo 07:00 hod. dňa 21.1.2013 od vedúceho prevádzky pána E., ktorý mu oznámil, že ich vodič - obžalovaný D. U. mal autobusom pri ambulancii MUDr. Š. U. zraziť osoby, presný počet osôb mu nepovedal, ale malo ísť o viac ako jednu osobu, túto skutočnosť oznámil pánovi E. obžalovaný D. U. a pán E. potom hneď išiel na miesto dopravnej nehody, zástupca poškodeného na mieste dopravnej nehody nebol. K otázke náhrady spôsobenej škody na čelnom skle autobusu aj vzhľadom na uplynutie dlhšej doby od vzniku dopravnej nehody zástupca poškodeného uviedol, že trvá na svojej výpovedi z prípravného konania v ktorom si uplatnili náhradu škody z havarijného poistenia motorového vozidla v spoločnosti KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, IČO: 00 585 441, vo výške 1949,36 eur bez DPH. Obžalovaný D. U. bol po dopravnej nehode práceneschopný a po ukončení práceneschopnosti sa už nevrátil do zamestnania, od tejto dopravnej nehody autobus nešoféroval.

Svedok D. Č. na hlavnom pojednávaní uviedol, že nie je v žiadnom vzťahu s obžalovaným D. U., k okolnostiam týkajúcej sa dopravnej nehody uviedol, že dňa 21.1.2013 ráno keď išiel do práce kde týmto úsekom cesty prechádza dennodenne, zobral dedka - D. D., s ktorým bývali v jednom spoločnom dome a ktorý išiel na kontrolu do kardiologickej ambulancie MUDr. Š. U., ktorá sa nachádza v blízkosti Reštaurácie „U Jozefa“, pred touto reštauráciou obišiel sanitku, ktorá stala na pravej strane hlavnej cesty pred prechodom pre chodcov, prednou časťou na úrovni približne oproti začiatku kardiologickej ambulancie smerom do Vranova na Topľou a bola umiestnená v smere jazdy, pozdravil sa s dedkom, ktorý vystúpil z jeho vozidla sám a ktorému svedok podal dáždník, vtom čase nešlo v oproti ním žiadne vozidlo, lebo by nemohol obísť sanitku, rovnako ani za ním a ani pred ním nešlo žiadne vozidlo, v blízkosti tohto miesta bol prechod pre chodcov. Na otázku prokurátora či si všimol nejaké iné vozidlá z protismeru keď odchádzal z miesta na ktorom predtým zastavil svedok uviedol že nie, predpokladal že počas cesty stretol autobus, ale nevenoval tomu pozornosť. Keď svedok D. Č. zastavil svojim vozidlom pred sanitkou nevedel povedať či zo sanitky vystúpili nejakí ľudia, potom ako poškodený D. D. vystúpil z vozidla svedok pokračoval autom ďalej do práce, svedok nevedel uviesť či pri sanitke stáli nejaké osoby, nevenoval tomu pozornosť, nevšimol si ani to, že by sa poškodený tam s niekým stretol, v spätnom zrkadle videl, že poškodený išiel smerom k sanitke stojacej na hlavnej ceste. Po príchode do práce sa ho kolega zo sídliska A. opýtal, či stihol prejsť pretože pri Reštaurácii „U Jozefa“ bola dopravná nehoda o ktorej svedok nevedel. Po tejto správe svedok hneď nasadol do svojho vozidla a vrátil sa na miesto dopravnej nehody kde zistil, že poškodený D. D. je už v nemocnici na ÁRO a túto skutočnosť hneď telefonicky oznámil dcére poškodeného D. D. - pani I. U., svedok v tom čase nevedel v akom zdravotnom stave bol poškodený, po návrate do práce sa prezliekol a odišiel do nemocnice. K poveternostnej situácii ráno v deň dopravnej nehody svedok uviedol, že bola hmla, mrholilo, na mieste dopravnej nehody bola tma, preto z tohto dôvodu predpokladal, že svietilo pouličné osvetlenie. Poškodený D. D. mal v ten deň na sebe oblečenú vetrovku sivej farby konkrétne stredne sivej farby, čierne nohavice, na hlave mal čiapku - baretu so šiltom čiernej farby, na nohách mal obutú zimnú čiernu obuv a so sebou mal dlhý čierny dáždník s paličkou na konci, ktorý nemal rozprestretý, poškodený na sebe nemal žiadne reflexné prvky a hoci už mal 85 rokov bol v dobrom zdravotnom stave a vzhľadom na svoj vek v perfektnnej fyzickej aj psychickej kondícii, s chôdzou nemal

absolútne žiadne problémy, používal bicykel, ako chodec cez cestu vždy prechádzal po prechode pre chodcov.

Svedok Ing. H. R. na hlavnom pojednávaní uviedol, že nie je v žiadnom vzťahu k obžalovanému D. U., pracuje na dopravnom inšpektoráte vo funkcii referent - špecialista - dopravný inžinier a jeho náplňou práce je trvalé a dočasné osadzovanie dopravných značiek, dopravných zariadení, rôznych stavieb a iných napojení na komunikáciu a podobne, za dopravné značenie zodpovedá ten, kto má na starosti správu a údržbu ciest podľa zákona č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách (cestný zákon). K dopravnému značeniu ohľadom prechodu pre chodcov v mieste kde došlo k dopravnej nehode dňa 21.1.2013 na ulici M.R.Štefánika uviedol, že v tomto mieste bol prechod pre chodcov vyznačený dvoma zvislými dopravnými značkami, ktoré boli umiestnené v blízkosti prechodu pre chodcov, takisto tam bolo vodorovné vyznačenie prechodu pre chodcov označené V6a, v zmysle vyhlášky č. 9/2009 Z. z., ktorou sa vykonáva zákon č. 8/2009 o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov, obidve značky boli umiestnené pred prechodom pre chodcov a teraz sú umiestnené na stĺpoch verejného osvetlenia, zrejme aj v čase dopravnej nehody, teda dňa 21.1.2013, boli umiestnené na stĺpoch verejného osvetlenia, jedna táto zvislá značka bola umiestnená v smere cesty od ulice M.R.Štefánika na ulicu Dlhú po pravej strane a druhá zvislá značka bola na opačnej strane v smere od ulice Dlhej do centra mesta Vranov nad Topľou. K farebnému vyhotoveniu zvislých dopravných značiek označujúcich prechod pre chodcov svedok uviedol, že dopravná značka modrej farby na ktorom je vyznačený symbol chodca je klasickou dopravnou značkou, je štandardom v dopravnom značení. Táto dopravná značka môže byť umiestnená na reflexnom podklade, v takom prípade je modrý podklad a na ňom sa nachádza symbol chodca, ide pritom o nadštandard, kedy sa umiestňuje značka IP6 na reflexný podklad, je orámovaný žltou farbou. Potrebu umiestniť nadštandardného dopravného značenia určuje správca komunikácie, v tomto prípade Mestský úrad, odbor výstavby a územného plánovania mesta Vranov nad Topľou, ktorý ho zvykne umiestňovať na nebezpečných prechodoch pre chodcov a to na zvýraznenie tohto prechodu. Na označenie prechodu pre chodcov existuje ešte jedna zvislá dopravná značka pre zvýraznenie, že sa približujete k prechodu pre chodcov a to dopravná značka A13 - „Pozor, prechod pre chodcov,“ ktorá má trojuholníkový tvar, červené orámovanie, biely podklad, na ktorom je vyznačený symbol chodca na prechode pre chodcov a zvyčajne sa používa pred prechodom pre chodcov a to pred dopravnou značkou IP6 v príslušnej vzdialenosti, ktorá závisí od povahy prechodu pre chodcov. Dopravná značka A13 upozorňuje vodičov, že sa blížia k prechodu pre chodcov a umiestňuje sa nie podľa vyhlášky, ale podľa zásad dopravného značenia, častejšie sa umiestňuje mimo obec, kde je zvýšená rýchlosť vozidiel, ale takisto aj v obci napríklad v blízkosti škôl, umiestnenie tejto dopravnej značky pred prechodom pre chodcov nie je povinné. Dopravná značka A13 nemusí predchádzať dopravnú značku IP6, podľa zákonnej úpravy musí byť pred prechodom pre chodcov vodorovné dopravné značenie V6a a zvislé dopravné značenie IP6. Podľa svedka bolo dopravné značenie prechodu pre chodcov v mieste dopravnej nehody dňa 21.1.2013 dostatočné, v smere po ulici M. R. Štefánika k ulici Dlhej, bola na stĺpe verejného osvetlenia umiestnená zvislá dopravná značka IP6 - Prechod pre chodcov, pod ňou sa nachádzala ďalšia zvislá dopravná značka P8 - označujúca hlavnú cestu, na vozovke sa nachádzalo vodorovné dopravné značenie V6a, ktoré označuje prechod pre chodcov, svedok na miesto dopravnej nehody prišiel až po dopravnej nehode.

Súdny znalec Ing. D. J., znalec v odbore doprava cestná, odvetvie technický stav cestných motorových vozidiel, nehody v cestnej doprave, odhad hodnoty cestných vozidiel, ktorý na základe Uznesenia Okresného riaditeľstva PZ Vranov nad Topľou, odboru kriminálnej polície zo dňa 21.1.2013, ORP-46/OVK-VT-2013, podal v prípravnom konaní Znalecký posudok č. 39/2013 zo dňa 16.6.2013 a dňa 27.10.2013 Doplnok č. 1 k znaleckého posudku č. 39/2013 (znalecký úkon č. 63/2013) a pred podaním znaleckého posudku bol poučený podľa § 144 Trestného poriadku v spojení s § 347 Trestného zákona na hlavnom pojednávaní uviedol, že nie je v žiadnom vzťahu k obžalovanému D.F. U. a trvá na záveroch podaného znaleckého posudku č. 39/2013 a doplnku č. 1 znaleckého posudku č. 39/2013. Znalecký úkon podal na základe podkladov získaných v čase obhliadky miesta dopravnej nehody, výpovede svedkov, poškodených, záznamov stiahnutých z elektronického záznamového zariadenia autobusu (tachografu) a následne z vykonaného vyšetrovacieho pokusu dňa 30.9.2013 v čase od 09:00 hod. do 10:30 hod. na mieste dopravnej nehody, získané poznatky rozanalyzoval a zhrnul do predmetných písomných dokumentov. Na základe dôkazov zaistených na mieste činu a následne na základe doplnených poznatkov v čase vyšetrovacieho pokusu keď vyhodnotenú miesto zrážky bolo technicky potvrdené znalec určil, že miesto zrážky autobusu s poškodenými chodcami pri posudzovaní situácie v smere od centra mesta Vranov nad Topľou k obci Nižný Hrabovec sa nachádzalo vo vzdialenosti 8,3 až

8,8 metrov za úrovňou zvoleného základného bodu merania, za ktoré v čase dokumentovania miesta dopravnej nehody bol policajtom zvolený začiatok budovy kardiológie, čiže miesto zrážky sa nachádzalo vo vzdialenosti väčšej ako 20 metrov pred vyznačeným prechodom pre chodcov, t. j. pred začiatočnou hranicou vyznačeného prechodu pre chodcov, t. j. pred vodorovným dopravným značením bielymi pásmi na ceste, miesto zrážky znalec upresnil tak, že tým myslel prvého chodca v rade najbližšie k autobusu nakoľko všetci traja chodci išli v rade vedľa seba, tým prvým chodcom mal byť poškodený nebohý D. D. a bolo to v jazdnom pruhu vyhradenom od centra mesta Vranov nad Topľou do Nižného Hrabovca, t. j. v smere jazdy autobusu, teda v jazdnom pruhu vyhradenom pre jeho smer jazdy vo vzdialenosti približne 1,8 metra za úrovňou stredovej čiary smerom k okraju vozovky a 2,5 metra pred pravým okrajom vozovky. Na otázku samosudcu či bolo miesto zrážky bližšie k stredovej čiare v smere jazdy autobusu než ku krajnici vozovky v smere jazdy autobusu znalec uviedol, že miesto zrážky sa nachádzalo v ľavej polovici šírky jazdného pruhu v smere jazdy autobusu. K rýchlosti jazdy autobusu v čase zrážky s chodcami znalec uviedol, že autobus bol vybavený certifikovaným digitálnym tachografom, čiže zariadením, ktoré je certifikované pre meranie rýchlosti vzhľadom ku konečnej polohe autobusu a vyhodnoteným údajom z tohto zariadenia bolo možné s dostatočnou presnosťou určiť rýchlosť jazdy autobusu v čase reakcie jeho vodiča na prechádzajúcich chodcov ako aj odčítať rýchlosť jazdy tohto autobusu v tomto mieste tak, ako to uviedol v znaleckom posudku vo vzdialenosti 22 až 24 metrov pred miestom zrážky, kedy sa chodci nachádzali ešte v jeho jazdnom pruhu, sa autobus pohyboval rýchlosťou v rozmedzí 37 až 38 km/hod. Príčinou dopravnej nehody z technického hľadiska bol vstup chodcov do jazdnej dráhy autobusu v kratšej vzdialenosti než je vzdialenosť, na ktorú bol vodič schopný tento autobus zastaviť s vylúčením ohrozenia prepravovaných cestujúcich, pri metodike posúdenia, či by pri náhlejšom brzdení došlo k ohrozeniu zdravia prepravovaných cestujúcich znalec nerozlišoval či stáli alebo sedeli, jednoducho bral všetky osoby ako prepravované osoby a aj keby došlo k intenzívnejšiemu a silnejšiemu brzdeniu je presvedčený o tom, že by k zrážke chodcov tak či tak došlo, autobus totiž šiel od momentu nárazu prvého chodca ešte 8 metrov od momentu zastavenia a celkovo brzdil na dráhe 10,4 metra, čiže začal brzdiť cca viac ako 2 metre pred nárazom do chodca, koniec nábehu brzd bol 2 metre pred miestom zrážky. Vodič autobusu ak by chcel zastaviť autobus pred miestom zrážky za predpokladu rovnakej reakcie vodiča, ako v čase vzniku dopravnej nehody by autobus v mieste zrážky zastavil z rýchlosti maximálne 31 km/hod. Vzhľadom k tomu, že k zrážke autobusu s chodcami došlo mimo vyznačeného prechodu pre chodcov v aktuálnej dobe vzniku dopravnej nehody - šero, škaredé počasie, hmla a samotnej sanitke, ktorá ich довiezla, jej polohe v čase vstupu chodcov na povrch vozovky je technicky prípustné tvrdenie, že chodci svojou technikou chôdze naprieč vozovkou vytvorili vodičovi autobusu náhlu prekážku. Na otázku obhajcu obžalovaného D. U. ako na stípe verejného osvetlenia umiestnené zvislé dopravné značenie IP6 - prechod pre chodcov zmenilo dopravnú situáciu a najmä povinnosti vodiča autobusu v súvislosti s dopravnou nehodou znalec uviedol, že značka IP6 je informatívna dopravná značka, ktorá označuje prechod pre chodcov. Je osadená v bezprostrednej blízkosti pri prechode pre chodcov a upozorňuje vodiča na prechod pre chodcov čiže na miesto predurčené na prechádzanie chodcov naprieč vozovkou, technicky je ale preukázateľné a vyšetrovacím pokusom bolo potvrdené, že k zrážke chodcov s autobusom došlo ešte pred nielen vodorovným značením prechodu pre chodcov ale aj týmto zvislým upozorňovacím značením značky IP6, odhadom znalec na hlavnom pojednávaní po nahliadnutí do fotodokumentácie určil, že k zrážke chodcov mohlo dôjsť cca ešte 3 až 5 m pred týmto zvislým značením, tu však poukázal na to, že reakčný čas vodiča na zrážku začal ešte asi minimálne 24 metrov pred zrážkou chodcov, to znamená, že od momentu reakcie vodiča autobusu na chodcov, ktorých zbadal to mohlo byť 27 až 29 metrov pred týmto dopravným značením. Znalec, ktorý bol na mieste spáchania dopravnej nehody t.j. dňa 21.1.2013 v čase medzi 09:00 hod. až 10:00 hod., si nevšimol či bolo zvislé dopravné značenie IP6 dobre viditeľné, dopravné značenie je zdokumentované na fotografiách z miesta dopravnej nehody.

Súdni znalci MUDr. C. P. a MUDr. E. P., obaja znalci v odbore zdravotníctvo a farmácia, odvetvie súdne lekárstvo, podali na základe Uznesenia Okresného riaditeľstva PZ Vranov nad Topľou, odboru kriminálnej polície zo dňa 21.1.2013, sp.zn. ORP-46/OVK-VT-2013, Znalecký posudok č. 012/2013, č. 080/2013 zo dňa 19.3.2013, a pred podaním znaleckého posudku boli poučení podľa § 144 Trestného poriadku v spojení s § 347 Trestného zákona, v znaleckom posudku, ktorý bol so súhlasom strán prečítaný na hlavnom pojednávaní uviedli, že na základe vykonanej súdnej pitvy u poškodeného nebohého D. D. všetky poranenia, ktoré boli zistené pri pitve nebohého vznikli v priamej príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou ktorú poškodený utrpel dňa 21.1.2013. U poškodeného nebohého D. D. vyšetrením krvi odobratej pri pitve bola metódou plynovej chromatografie a Widmarkovou skúškou zistená negatívna koncentrácia alkoholu v krvi, chemicko-toxikologické vyšetrenia biologického materiálu

odobratého pri pitve na prítomnosť bežných liečiv zo skupiny bolest' utišujúcich, uspávajúcich a ukladňujúcich vrátane alkaloidov resp. iných cudzrodých látok vrátane prchavých látok boli negatívne. Bezprostrednou príčinou smrti poškodeného D. D., ktorý bol ako chodec zrazený autobusom bolo pomliaždenie mozgu s vnútrolebečným krvácaním pri zlomeninách lebečnej klenby a spodiny, zo súdnolekárskeho hľadiska išlo o násilné úmrtie.

Súdny znalec MUDr. O. E., znalec v odbore zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia a traumatológia, ktorý podal na základe Uznesenia Okresného riaditeľstva PZ Vranov nad Topľou, odboru kriminálnej polície zo dňa 21.1.2013, sp.zn. ORP-46/OVK-VT-2013, Znalecký posudok č. 1/2013 zo dňa 26.4.2013 a pred podaním znaleckého posudku boli poučený podľa § 144 Trestného poriadku v spojení s § 347 Trestného zákona, v znaleckom posudku, ktorý bol so súhlasom strán na prečítaný hlavnom pojednávaní uviedol, že pri dopravnej nehode dňa 21.1.2013 z medicínskeho hľadiska utrpel poškodený D. W. veľmi ťažký úraz bodovo ohodnotený na 1130 bodov pri ktorom utrpel zranenia - polytraumu so šokom z krvácania, úrazové roztrhnutie sleziny s krvácaním do brušnej dutiny vyžadujúce si chirurgické odstránenie, úrazové roztrhnutie pečene ľahkého stupňa a pomliaždenie pečene, pomliaždenie oboch obličiek, seriovú zlomeninu 3. až 11. rebra vľavo a 4., 8., 12. rebra vpravo s obojstranným pneumotoraxom a krvácaním do obidvoch pohrudnicových dutín vyžadujúce si obojstrannú drenáž hrudníka, podkožný emfyzém hrudníka vpravo, zlomeninu predného piliera kĺbovej jamky ľavého bedrového kĺbu, zlomeninu krížovej kosti vľavo, zlomeninu pravého i ľavého dolného ramienka lonových kostí, odreninu čela nad ľavým okom, pomliaždenie a krvnú podliatinu viečok ľavého oka. Poškodená U. W. utrpela ťažký úraz bodovo ohodnotený na 390 pri ktorom utrpela zranenia - polytraumu, zlomeninu čelovej kosti vľavo, diskrétno subarachnoidálne krvácanie v oblasti čelového laloka mozgu vľavo a vpredu medzi oboma mozgovými hemisférami vpravo, sériovú zlomeninu 1. až 10. rebra vpravo so zakrvácaním do pravej pohrudnicovej dutiny, tržnú ranu čela vľavo v dĺžke 4 cm chirurgicky ošetrovanú zošitím, podvrtnutie krčnej chrbtice, pomliaždenie chrbta, pomliaždenie a hematóm brady, pomliaždenie, odreninu kože a hematóm pravého a ľavého kolena. Mechanizmus vzniku zranení u oboch poškodených manželov W. bol priamy, príčinou vzniku zranení bolo pôsobenie sily veľmi veľkej intenzity predovšetkým na oblasť trupu oboch poškodených, vzhľadom na rozmanitosť poranení oboch poškodených znaleckým dokazovaním nebolo možné jednoznačne stanoviť z ktorej strany priamo pôsobila zraňujúca sila, keďže však u oboch poškodených prevládali poranenia najmä pravej strany tela, možno usudzovať, že aj zraňujúce násilie pôsobilo najskôr z prava, z týchto skutočností vyplýva, že zranenia mohli byť spôsobené pri dopravnej nehode dňa 21.1.2013 spôsobom zadokumentovaným vo vyšetrovacom spise. Všetky zranenia poškodeného D. W. , ktorý ak by bol zamestnaný by si vyžadovali práceneschopnosť v trvaní 7-8 mesiacov, u poškodenej U. W. by práceneschopnosť trvale 3-4 mesiace. U poškodeného D. W. zranenia, ktoré utrpel pri dopravnej nehode zanechali trvalé následky v zmysle obmedzenej mobility vzhľadom na zlomeniny v oblasti panvových kostí, ako aj jazvy po drenážach hrudníka a chirurgickom odstránení sleziny, u poškodenej U. W. zranenia zanechali ako trvalý následok jazvu na koži čela vľavo v dĺžke asi 4 cm, iné trvalé následky u oboch poškodených by bolo možné stanoviť najskôr až rok po úraze.

Svedkyňa E. J. v prípravnom konaní uviedla, že nie je v žiadnom vzťahu k obžalovanému D. U. a pracuje ako zdravotná sestra, oddelenie ARO vo Vranovskej nemocnici, n.o., vo Vranove nad Topľou. V pondelok ráno dňa 21.1.2013 po skončení nočnej zmeny v nemocnici svedkyňa nastúpila o 06:35 hod. na autobus MHD na zastávke nazývanej Letisko (pri poliklinike) vo Vranove nad Topľou smerom domov do U., tento spoj svedkyňa využíva pravidelne po nočnej zmene, v ten deň ráno pred dopravnou nehodou bolo veľmi škaredé počasie, bolo hmlisto, sychravo, šero, na to či svietilo pouličné osvetlenie si svedkyňa nevedela spomenúť. Po zakúpení cestovného lístka cestovnou kartou si sadla čelom v smere jazdy na štvorsedadlo za vodičom - obžalovaným D. U., t.j. po ľavej strane autobusu, medzi vodičom a štvorsedadlom na ktorom sedela sama bolo ešte jedno dvojsedadlo na ktorom sedel jeden cestujúci starší pán no tento sa počas jazdy autobusu presadol na uvoľnené dvojsedadlo vpravo vedľa vstupných dverí do autobusu a na tomto dvojsedadle sedel sám, dvojsedadlo za vodičom tak zostalo prázdne, ďalšie osoby svedkyňa neregistrovala a k počtu cestujúcich v autobuse sa nevedela vyjadriť, v autobuse pri vodičovi v jeho blízkosti ani pri vstupných dverách svedkyňa neregistrovala žiadnu pri ňom stojacu osobu. Počas jazdy autobusom, ktorý išiel veľmi pomaly svedkyňa nevenovala pozornosť diani na vozovke, vtom čase si vkladala si do kabelky cestovnú kartu a neregistrovala že by sa vodič autobusu s niekým rozprával alebo bavil, v momente keď si vkladala cestovnú kartu do púzdra v kabelke svedkyňa zaregistrovala tupý náraz do prednej časti autobusu, pripadalo jej ako keby nejaký predmet narazil do prednej časti autobusu a keďže vodič autobusu išiel autobusom veľmi pomaly ihneď zabrzdil a autobus zastavil, pri tomto zabrzdení autobusu urobila len minimálny pohyb dopredu, po zaregistrovaní

nárazu dvihla hlavu od kabelky a videla prasknuté čelné sklo autobusu v strede jeho spodnej časti, pri zabrzdení autobusu svedkyňa nevedela uviesť čo sa dialo za ňou, uviedla však, že starší pán, ktorý sa počas jazdy presadol na uvoľnené dvojsedadlo vpravo vedľa vstupných dverí do autobusu zo sedadla nespadol. Po zastavení autobusu vodič vyskočil spoza volantu s bedákaním aby volali záchranku, vyšiel von z autobusu spolu so svedkyňou, to či z autobusu vystúpili aj nejaký iný cestujúci svedkyňa neregistrovala. Po vystúpení z autobusu svedkyňa videla pred autobusom po jeho ľavej strane v blízkosti stredovej čiary cesty ležať na zemi jednu staršiu pani, pred ňou o pár metrov ďalej od nej tiež v blízkosti stredovej čiary vľavo sedel na vozovke jeden starší pán, pri ňom boli nejaké osoby a po pravej strane autobusu niekoľko metrov pred ním v blízkosti chodníka ležal ďalší pán, zrazené osoby svedkyňa osobnej nepoznala, všetky zrazené osoby boli oblečené v tmavom oblečení, svedkyňa si nevšimla, žeby mali na sebe nejaké reflexné prvky, svedkyňa venovala osobitnú pozornosť iba v ľavo ležiacej staršej pani, pri ostatných zrazených osobách boli iní ľudia. Svedkyňa po dopravnej nehode na čísle 112 oznámila, že došlo k dopravnej nehode, na tomto čísle už o dopravnej nehode vedeli a oznámili to zdravotníckym záchranárom a svedkyňu prepojili k hasičom, krátko na to prišla rýchla záchranná služba, títo najprv išli k ležiacej staršej pani, pri ktorej bola svedkyňa, potom tam prišli hasiči. Po dopravnej nehode po svedkyňu prišiel autom jej manžel a odviezol ju domov.

Svedkyňa Mgr. E. E. v prípravnom konaní uviedla, že v pondelok ráno dňa 21.1.2013 v čase o 06:32 hod. keď išla do práce do Základnej školy A. Vranov nad Topľou nastupovala na autobus MHD na zastávke oproti hotelu Rozkvet vo Vranove nad Topľou, v ten deň ráno bolo šero, sychravo, znížená viditeľnosť, mala dojem že pouličné osvetlenie už bolo vypnuté ale nevedela to presne. Po zakúpení cestovného lístka kartou u vodiča - obžalovaného D. U. si sadla na dvojsedadlo vpravo za štvorsedadlo ku svojej kolegyni pani T., ktorá sedela pri okne, svedkyňa sedela pri uličke, pred nimi na štvorsedadle vpravo sedela pri okne svedkyňi neznáma pani, na dvojsedadle pri okne vpredu pri dverách sedel jeden žiak ich školy na meno ktorého si nevedela spomenúť a pri tomto žiakovi sedela svedkyňi neznáma pani. Na dvojsedadle za vodičom sedela svedkyňi neznáma staršia pani a na štvorsedadle za vodičom si sadol pán Š. z obce U.. Na zastávke nazývanej Letisko z autobusu vystúpili obidve staršie panie, ktoré sedeli vpredu na dvojsedadle pri vchode do autobusu a za vodičom do autobusu, zároveň videla, že pán Š. si presadol na dvojsedadlo za vodiča autobusu a do autobusu nastúpila pani, ktorá si po zakúpení cestovného lístka sadla na štvorsedadlo za vodičom autobusu čelom v smere jazdy k uličke. Svedkyňa sa v autobuse rozprávala s kolegyňou a dianiú na vozovke nevenovala pozornosť, autobus sa pohyboval malou normálnou rýchlosťou, tak ako to vnímala aj predtým pri jazde týmto autobusom, zároveň uviedla, že od nástupu do autobusu až do času keď došlo k dopravnej nehode mala priestor vodiča priamo na očiach a vodič autobusu sa počas jazdy s nikým nerozprával, neotáčal sa dozadu a ani iným spôsobom sa s nikým ne bavil, počas celej jazdy až k miestu dopravnej nehody pri vodičovi nikto nestál. Keď sa svedkyňa po krátkom čase pozrela von cez okno vľavo od vodiča zaregistrovala rýchly pohyb troch postáv prechádzajúcich križom cez vozovku, z pohľadu svedkyne zľava doprava, postavy sa jej zdali dosť nízke, myslela si že ide o žiakov a keď chcela povedať kolegyni, že čo tam títo robia došlo k silnému nárazu po ktorom videla popraskané čelné sklo autobusu v strede, viac doprava. Autobus zastavil v momente nárazu a toto zastavenie nevyvolalo u svedkyne ani jej kolegyni žiadny mimovoľný pohyb vpred, vodič hneď z autobusu vystúpil a za ním aj ostatný cestujúci, vodič bol vo veľkom šoku, po vystúpení z autobusu svedkyňa registrovala 3 osoby, prvá osoba ležala na vozovke vpravo v smere jazdy ich autobusu pri obrubníku vo vzdialenosti asi 2 metre od autobusu, uprostred vozovky v blízkosti stredovej čiary asi 1 meter od autobusu ležala druhá osoba, podľa oblečenia svedkyňa usúdila, že išlo o ženu a tretia osoba - muž ležal na vozovke vľavo od tej ženy, pričom ho osoby ktoré mu pomáhali dali sadnúť, zranené osoby mali tmavé oblečenie bez reflexných prvkov, tieto neboli ani na kabelke ležiacej na ceste. Po príchode záchranej služby a polície odišla svedkyňa s kolegyňou peši do práce.

Svedkyňa E. U. v prípravnom konaní uviedla, že nie je v žiadnom vzťahu s obžalovaným D. U., v pondelok ráno dňa 21.1.2013 išla do práce do obce U. a na autobusovej stanici vo Vranove nad Topľou o 06:30 hod. nastúpila do autobusu MHD, okrem svedkyne do autobusu nastúpilo ďalších 12 cestujúcich, v ten deň bolo ráno sychravo, prítmie, hmla, zhoršená viditeľnosť, neregistrovala či bolo zapnuté pouličné osvetlenie. V autobuse si svedkyňa sadla na dvojsedadlo ako posledné pred strednými dverami autobusu v smere jazdy vodiča - obžalovaného D. U. k oknu, to ako sedeli iní cestujúci si nevšimla, uviedla však, že na prvom dvojsedadle pri dverách vodiča pri okne sedel žiak s taškou na chrbte a pri ňom staršia pani, obaja nastúpili do autobusu na autobusovej stanici, táto staršia pani potom vystúpila na zastávke pri poliklinike, cestou autobusom počas zastávok pri pošte, OD Jednota, pri poliklinike cestujúci nastupovali a vystupovali, počet nevedela uviesť. Počas celej jazdy autobusom

nevidela, že by sa vodič s niekým počas jazdy rozprával, otáčal dozadu, vpredu pri ňom nestála žiadna osoba. Keď sa pohli zo zastávky pri poliklinike vodič išiel autobusom pomaly, po chvíli pocítila zabrzdzenie autobusu a hneď nato náraz v prednej časti autobusu a vzápätí prasknutie čelného skla, po zabrzdení autobus prakticky stál na mieste, zabrzdzenie nevyvolalo u svedkyne žiadny mimovoľný pohyb a nevidela, že by v autobuse niekto spadol zo sedadla. Po zabrzdení vodič vybehol z autobusu von, svedkyňa vstala zo sedadla, podišla k oknu na ľavú stranu za vodičom pozrieť čo sa stalo, cez okno videla, že vedľa autobusu vľavo pri stredovej čiare na ceste leží osoba, po vystúpení z autobusu okrem tejto osoby videla ležať ďalšiu osobu vpravo pri obrubníku pred autobusom, oproti osobe ležiacej naľavo od autobusu videla ďalšiu osobu, ktorá sa práve zdvíhala do sedu zo zeme, pohlavie osôb nevedela uviesť, všetky osoby boli v tmavom oblečení, tmavej farby bola aj kabelka ležiaca na zemi, svedkyňa nevidela, žeby zranené osoby mali na sebe reflexné. Z miesta dopravnej nehody svedkyňa odišla súbežne s príchodom záchranej služby a polície.

Svedok maloletý T. P. v prípravnom konaní uviedol, že nie je v žiadnom vzťahu s obžalovaným D. U., v školskom roku 2012/2013 navštevoval 7. ročník Základnej školy A. vo Vranove nad Topľou, do školy cestoval z obce E. autobusom a na autobusovej stanici vo Vranove nad Topľou presadl do autobusu MHD ktorý išiel smerom do školy s odchodom o 06:30 hod. . V pondelok dňa 21.1.2013 si v autobuse sadol na prvé dvojsedadlo hneď za dverami vpredu k oknu, ľudí ktorý do autobusu počas jazdy nastupovali a vystupovali z neho si nevšimol, vedel však, že vedľa neho cez uličku na dvojsedadle za vodičom - obžalovaným D. U. pri uličke sedel jeden starší pán vyššej postavy. Počas celej jazdy sa vodič autobusu s nikým nerozprával, neotáčal sa dozadu, nikto pri ňom nestál, vodič sa plne venoval vedeniu autobusu, od zastávky pri poliklinike autobus išiel pomaly, zakrátko si svedok cez okno všimol pred autobusom siluety 3 osôb v čiernom oblečení, vodič hneď nato začal brzdiť, došlo k nárazu s ktorým prasklo aj čelné sklo autobusu v jeho strede, svedok pri brzdení zo sedadla nespadol. Po zastavení autobusu vystúpil ako prvý vodič a za ním ďalší cestujúci, svedok po vystúpení z autobusu videl na pravej strane pred autobusom pri obrubníku ležať jednu osobu, druhá osoba ležala vľavo od autobusu v blízkosti stredovej čiary a pred ňou približne pri stredovej čiare ležala ďalšia osoba, vzdialenosti osôb od autobusu a prechodu pre chodcov uviesť nevedel, všetky 3 osoby boli v tmavom oblečení, nevšimol si aby tieto osoby boli označené nejakými reflexnými prvkami, vtom čase bola ešte tma, sychravé počasie. Na mieste dopravnej nehody sa svedok zdržal asi 10 minút, potom odišiel do školy a zároveň uviedol že cestou do školy už pouličné osvetlenie nesvietilo.

Svedok Ing. D. U., SZČO podnikajúca pod obchodným menom Ing. D. U. - L., so sídlom U. č. XXXX, Vranov nad Topľou, IČO: XX XXX XXX, v prípravnom konaní uviedol, že nie je v žiadnom vzťahu s obžalovaným D. U. a jeho spoločnosť má na starosti správu a údržbu verejného osvetlenia v Meste Vranov nad Topľou, na úseku cesty - miestnej komunikácie na ulici M.R.Štefánika kde došlo dňa 21.1.2013 k dopravnej nehode je nainštalované obojstranné striedavé verejné osvetlenie na cestných stožiaroch výšky 8 metrov, nainštalované svietidla sú typu Sapphire 100W a ovládajú sa z dvoch nezávislých rozvádzačov verejného osvetlenia. V čase o 06:40 hod dňa 21.1.2013 keď malo dôjsť k dopravnej nehode bolo verejné osvetlenie plne funkčné a svetlá riadne svietili v riadnom režime, na osvetlení nebola nahlásená a ani správcovskou spoločnosťou zistená žiadna porucha, v uvedenom období bolo verejné osvetlenie zapínané o 16:00 hod. večer dňa 20.1.2013 a vypínané o 07:00 hod. ráno dňa 21.1.2013. Jedenkrát do týždňa sa vykonávala úplná kontrola všetkých úsekov verejného osvetlenia v Meste Vranov nad Topľou, na úseku cesty v ktorom došlo k dopravnej nehode bola vykonaná kontrola v piatok dňa 18.1.2013 a v uvedenom čase bolo osvetlenie plne funkčné bez zistenia poruchy na osvetlení, z vykonaných kontrol sa do záznamu z kontroly zapisovali len zistené nedostatky, ak bolo osvetlenie pri kontrole plne funkčné ako to bolo aj na úseku cesty kde došlo k dopravnej nehode záznam sa nevyhotovoval.

Svedok D. Š. v prípravnom konaní uviedol, že obžalovaného D. U. pozná z pravidelného cestovania s ním domov do obce U. cestoval autobusom MHD s odchodom z autobusovej stanice Vranov nad Topľou o 06:30 hod., na autobus nastupoval na zastávke pri hoteli Rozkvet, do ktorého dňa 21.1.2013 nastúpil ako posledný, ráno bolo veľmi škaredé počasie, sychravo, hmlisto, bola zlá viditeľnosť, na to či svietilo pouličné osvetlenie svedok nevedel odpovedať, nevšimol si. Po zakúpení cestovného lístka sa s vodičom - obžalovaným D. U. krátko pozdravil a sadol si na štvorsedadlo na ľavú stranu autobusu za vodičom v smere jazdy na sedadlo k uličke, v autobuse vtom čase na dvojsedadle za vodičom sedela jedna svedkovi neznáma žena, vedľa svedka cez uličku na štvorsedadle pri okne sedela svedkovi neznáma žena, na prvom dvojsedadle vpravo pri dverách autobusu sedel pri okne chlapec s taškou na chrbte a pri

ňom asi 50 ročná svedkovi neznáma žena, k ostatným za nim sediacim cestujúcim sa nevedel vyjadriť. Do autobusu pri OD Jednota nastúpili 3 cestujúci - jeden muž a dve ženy, muž si sadol na štvorsedadlo na pravú stranu oproti tam sediacej pani chrbtom v smere jazdy, obidve ženy prešli do zadnej časti autobusu. Na zastávke autobusu nazývanej Letisko vystúpila z autobusu žena sediacia na dvojsedadle za vodičom a žena sediacia pri chlapcovi na dvojsedadle pri dverách, a do autobusu nastúpila jedna žena, svedok si vtedy presadol na dvojsedadlo za vodičom autobusu k uličke a táto nastupujúca žena prešla okolo svedka, to kde si sadla si svedok nevnímal, z tejto zastávky išli autobusom veľmi pomaly vzhľadom na hmlu a slabú viditeľnosť, dianie na vozovke pred sebou si nevnímal. Počas celej jazdy čo svedok nastúpil do autobusu až po miesto dopravnej nehody mal priestor vodiča priamo na očiach a videl, že sa vodič autobusu s nikým nerozprával, neotáčal sa dozadu a ani iným spôsobom sa s nikým nebavil, nikto pri ňom počas celej jazdy nestál. Asi po dvoch minútach jazdy autobusom zo zastávky Letisko počul silný náraz, autobus vtom okamihu zostal stáť na mieste, cestujúci na sebe nepocítili žiadny mimovoľný pohyb, vodič ihneď vstal a vyšiel z autobusu von, svedok ktorý zo sedadla vstal vtom okamihu ako vodič sa pozrel z okna vľavo v smere jazdy a videl ako sa vodič zohol pod autobus, potom sa vodič postavil a urobil dva kroky k stredovej čiare a vtedy svedok videl vľavo pri stredovej čiare asi 1 meter od autobusu nejakú osobu na vozovke. Potom ako vyšiel z autobusu von videl, že jedna osoba ležala na ceste vedľa prednej časti autobusu smerom k stredovej čiare vľavo vo vzdialenosti asi 60 cm až 1 meter tak, že hlava a časť trupu už bola za stredovou čiarou a spodná časť tela a nohy boli v jazdnej dráhe autobusu, ležala na boku na pravej strane a tvárou smerom do centra mesta. Druhá osoba ležala v blízkosti stredovej čiary cesty vo vzdialenosti asi 2 - 2,5 metra od prvej osoby smerom na ulicu Dlhá, pričom hlavu mala dole smerom k ulici Dlhá, nohami k centru mesta, keď sa svedok vzpriamril od prvej zranenej osoby tak videl, ako sa druhá osoba za pomoci rúk posadila a to tvárou k autobusu resp. tvárou smerom k centru mesta, to či táto osoba najprv ležala resp. potom sedela na prechode pre chodcov alebo v blízkosti prechodu svedok nevedel uviesť, svedok zároveň uviedol, že prechod pre chodcov nebolo vidieť pretože na ceste bol sneh, bolo sychravé počasie a podľa neho na mieste dopravnej nehody nesvietilo pouličné osvetlenie. Následne ako začul z pravej strany ženský hlas, že je tam ešte aj tretia osoba, otočil sa smerom za hlasom a videl na ceste v blízkosti obrubníka nehybne ležať túto tretiu osobu na bruchu tvárou dole s hlavou položenou na kanalizačnom poklope a otočenou smerom k ulici Dlhej, nohami smerom k centru mesta, vzdialenosť tejto osoby od prednej strany autobusu nevedel uviesť. Všetky 3 zranené osoby mali na sebe zimné oblečenie tmavej farby, nemali žiadne reflexné prvky ani reflexnú vestu. Počas jazdy autobusom zo zastávky Letisko až na miesto dopravnej nehody si svedok si nevnímal či išli nejaké vozidlá, ktoré by míňali ich autobus.

Svedok D. T., ktorý zomrel v priebehu trestného stíhania dňa 9.3.2014, v prípravnom konaní uviedol, že nie je v žiadnom vzťahu k obžalovanému D. U.. Ako konateľ spoločnosti E. R. F.Q., v.o.s., so sídlom G. XXX/X, Vranov nad Topľou, IČO: XX XXX XXX, zaoberajúcou sa prepravou nemocných osôb v pondelok dňa 21.1.2013 v čase o 06:30 hod. prepravoval sanitným vozidlom zn. Renault starších manželov D. a U. W. z F. U. do kardiologickej ambulancie MUDr. Š. U. nachadzajúcej sa na ulici M. R. Štefánika č. XXX/XXX vo Vranove nad Topľou, v sanitke s nimi sedela ešte jedna pacientka z F. U., ktorú svedok viezol na dialýzu do Vranovskej nemocnice, n.o.. Svedok po príchode do Vranova nad Topľou zastavil sanitku pri chodníku za prechodom pre chodcov na ulici M. R. Štefánika oproti reštaurácii „U Jozefa“, sanitkou zastavil tak, že od prechodu pre chodcov po zadnú časť sanitky bola vzdialenosť cca 1,5 metra, po vystúpení zo sanitky otvoril pravé dvere a pomohol obom manželom W. vystúpiť zo sanitky, ukázal im prechod pre chodcov kadiaľ môžu prejsť na druhú stranu cesty ku kardiologickej ambulancii a že môžu bezpečne prejsť, pretože vtom čase nešlo žiadne vozidlo, pri vystúpení manželov W. zo sanitky na chodník bola vonku tma, hmla, znížená viditeľnosť, k tomu či svietilo pouličné osvetlenie sa nevedel vyjadriť, obaja manželia boli v tmavom oblečení na ktorom nemali žiadne reflexné prvky. Svedok nasadol do sanitky z ktorej videl, že pred sanitkou zastavilo osobné motorové vozidlo, z ktorého vystúpil jeden muž tiež v tmavom oblečení bez reflexných prvkov, ktorý išiel smerom kde na chodníku stáli manželia W. a začal sa s nimi rozprávať, osobné motorové vozidlo odišlo pred svedkom, svedok so sanitkou odišiel bezprostredne za ním, svedok po svojom odchode v spätnom zrkadle sanitky ešte videl, že všetky 3 osoby stáli na chodníku a nevidel v ktorom mieste prechádzali cez cestu na druhú stranu, za svojim vozidlom nevidel ísť žiadne vozidlo, svedok odišiel do Vranovskej nemocnice, n.o., odviešť poslednú pacientku na dialýzu, počas jazdy pred odbočovaním vpravo do areálu nemocnice míňal jeden autobus idúci zo zástavky nazývanej Letisko, obe vozidlá boli približne medzi objektmi starého pľúcneho oddelenia a veterinárnej ambulancie. K okolnostiam vzniku dopravnej nehody sa vyjadriť nevedel, vtom čase už bol v nemocnici, dozvedel sa o tom až v popoludní po ukončení jász.

V zázname z dopravnej nehody ku ktorej došlo dňa 21.1.2013 je uvedené miesto, čas, účastníci dopravnej nehody a opísanie udalosti ako k dopravnej nehode došlo, v zápisnici o obhliadke miesta dopravnej nehody zo dňa 21.1.2013 je uvedená situácia na mieste dopravnej nehody, opis stôp a vykonané opatrenia, prílohou tejto zápisnice je fotodokumentácia a plánik miesta dopravnej nehody, nesprávnosť dátumu uvedeného na fotodokumentácii t.j. dňa 1.1.2005 namiesto správneho dňa 21.1.2013 bola odstránená v Zázname príslušníka Okresného riaditeľstva PZ Vranov nad Topľou zo dňa 4.6.2013. Dodatočná ohliadka miesta dopravnej nehody ku ktorej došlo dňa 21.1.2013 sa uskutočnila dňa 13.6.2013 z ktorej bola vyhotovená zápisnica, ktorej prílohou je fotodokumentácia a plánik, vyšetrovací pokus k dopravnej nehode ku ktorej došlo dňa 21.1.2013 bol vykonaný dňa 30.9.2013, bola z neho vyhotovená zápisnica, plánik a fotodokumentácia. Jednotlivé tieto fotodokumentácie a plány z vykonaných vyšetrovacích úkonov boli na hlavnom pojednávaní predložené na nahliadnutie prokurátorovi a obhajcovi obžalovaného.

Zo záznamu o dychovej skúške vodiča zo dňa 21.1.2013 vyplýva, že obžalovaný D. U. nebol v čase dopravnej nehody pod vplyvom návykových látok a išiel nižšou rýchlosťou ako 50 km/hod.

Z lekárskeho správy vystavených vo Vranovskej nemocnici, n.o., dňa 21.1.2013 k dopravnej nehode poškodeným osobám vyplýva, že poškodený D. D.Č. zomrel dňa 21.1.2013 krátko po nehode a svojom prevoze do nemocnice v čase o 08:15 hod., poškodený D.F. W. utrpel ťažký úraz a poškodená U. W. utrpela stredne ťažký až ťažký úraz, žiadna z poškodených osôb nebola v čase dopravnej nehody pod vplyvom návykových látok.

Z fotokópie vodičského preukazu a výpisu evidenčnej karty vodiča - obžalovaného D. U. súd zistil, že obžalovaný má platné vodičské oprávnenie pre skupiny A, B, C, D, E, T, s potvrdením psychickej spôsobilosti vodiča a od udelenia vodičského oprávnenia od roku 1971 nemá v evidenčnej karte vodiča záznam o spáchaní priestupku a trestného činu v cestnej premávke, v roku 2011 úspešne absolvoval kurz pravidelného výcviku vodiča osobnej dopravy.

Spoločnosť SAD Humenné, a.s., mala autobus s evidenčným číslom U. XXX I., ktorý mal platnú emisnú a technickú kontrolu ako to vyplýva z evidenčnej karty vozidla a ktorým bola spôsobená dňa 21.1.2013 dopravná nehoda poistenú v spoločnosti KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, IČO: 00 585 441, z havarijného poistenia si uplatnili náhradu škody vo výške 1949,36 eur bez DPH.

Spoločnosť SAD Humenné, a.s., odštepny závod R. F. Q. v pracovných posudkoch zo dňa 30.5.2013 a 10.10.2013 uviedla, že obžalovaný D. U. v tejto spoločnosti pracoval ako vodič autobusu od 1.7.1971 do 31.5.2002 a od 3.2.2003 do 31.8.2013, do dňa 21.1.2013 kedy došlo k dopravnej nehode prideleným autobusom premával v rámci Mesta Vranov nad Topľou na linkách MHD, o vozidlo a jeho technický stav sa staral príkladne, v práci aj mimo nej nevyvolával žiadne konflikty, bol tichým, pracovitým, slušným človekom akceptovaný všetkými zamestnancami spoločnosti a svojim profesionálnym a zodpovedným prístupom k plneniu pracovných povinností, k nadriadeným, kolegom a cestujúcim bol príkladom pre ostatných vodičov zabezpečujúcich osobnú prepravu, proti obžalovanému nebolo zo strany zamestnávateľa v minulosti vedené žiadne disciplinárne konanie a ani zo strany cestujúcich neboli evidované žiadne sťažnosti a výhrady k jeho práci pri prevádzke spojov a vystupovaniu a komunikácii s cestujúcimi. Obec R. v správe o povesti obžalovaného D. U. zo dňa 28.11.2014 oznámila súdu, že obžalovaný žije v obci usporiadaným rodinným životom, na verejnosti sa správa slušne a jeho správanie nebolo prejednávané komisiou na ochranu verejného poriadku.

Obžalovaný D. U. nebol doposiaľ riešený v priestupkovom konaní, súdne trestaný bol jedenkrát v roku 1986, súd na toto odsúdenie nemohol prihliadať nakoľko sa podľa záznamu v odpise registra trestov na páchatel'a hľadí akoby nebol odsúdený.

Uznesením Krajskej prokuratúry v Prešove zo dňa 28.7.2014, sp.zn. 1/2KPt 49/13/7713, bolo zrušené Uznesenie Okresnej prokuratúry Vranov nad Topľou zo dňa 20.12.2013, sp.zn. Pv 70/13/7713, ktorým bolo proti obvinenému D. U. zastavené trestné stíhanie a v zmysle pokynu po vykonaní ďalších vyšetrovacích úkonov bola na obvineného D. U. podaná na tomto súde dňa 30.12.2014 obžaloba zo dňa 29.12.2014, sp.zn. Pv 70/13/7713.

Zástupca poškodenej Všeobecnej zdravotnej poisťovne, a.s., v prípravnom konaní uviedol, že zdravotná poisťovňa si uplatňuje náhradu škody za poskytnutú zdravotnú starostlivosť u poškodeného nebohého D. D. vo výške 1483,89 eur, u poškodeného D. W. vo výške 8093,67 eur a u poškodenej U. W. vo výške 2350,84 eur, spolu vo výške 11928,40 eur, ktorých bližšia špecifikácia je uvedená v rozpise náhrady škody zo dňa 4.4.2013 a 28.5.2013, povinnosť nahradiť spôsobenú škodu žiadal uložiť obžalovanému D. U. v odsudzujúcom rozsudku.

Poškodení D. W. a U. W. si v prípravnom konaní nárok na náhradu škody neuplatnili, uviedli že si ho uplatnia v civilnom konaní. Poškodená O. D., manželka poškodeného nebohého D. D.Á., v zastúpení svojej zástupkyne I. U. si v prípravnom konaní nárok na náhradu škody uplatnila, na hlavnom pojednávaní od uplatnenia tohto nároku odstúpila a zobrala návrh späť.

Okresný súd Vranov nad Topľou rozhodol v tejto trestnej veci dňa 12.12.2017 tak, že obžalovaného podľa § 285 písm. b) Trestného poriadku spod obžaloby oslobodil. V dôsledku podaného odvolania prokurátorom, Krajský súd v Prešove rozhodol uznesením sp.zn. 8To/8/2018 dňa 27.11.2018 tak, že rozsudok tunajšieho súdu zrušil a vec vrátil okresnému súdu aby ju znovu prejednal a rozhodol.

Krajský súd vo svojom uznesení, okrem iného uvádza, že znalec Ing. D. J. pri svojom výsluchu na hlavnom pojednávaní uviedol, že na záveroch podaného znaleckého posudku č. 39 /2013 a jeho doplnku č.1 trvá. Z vyššie uvedeného znaleckého posudku a vyjadrenia znalca vyplýva rozpor vo vyjadreniach znalca v tom, v ktorej časti vozovky sa poškodení nachádzali, keď na nich mal obžalovaný reagovať vo vzdialenosti 22 až 24 metrov. Náhlu povahu prekážky znalec pri svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní oprel o to, že k zrážke došlo mimo vyznačeného prechodu pre chodcov v aktuálnej dobe vzniku dopravnej nehody, kedy bolo šero, škaredé počasie, hmla a samotnej sanitke, ktorá ich doviezla, jej polohy v čase vstupu chodcov na povrch vozovky a techniky chôdze poškodených naprieč vozovkou. Ďalej odvolací súd uviedol, že nejasným sa nateraz javí záver znalca, že príčinou dopravnej nehody z technického hľadiska bol vstup chodcov do jazdnej dráhy autobusu v kratšej vzdialenosti než je vzdialenosť, na ktorú bol vodič schopný tento autobus zastaviť s vylúčením ohrozenia prepravovaných cestujúcich. Ďalej uviedol, že znalec by sa mal vyjadriť jasne, či obžalovaný mohol vnímať poškodených po celý čas ich pohybu po vozovke, pričom treba, aby zohľadnil aj jeho výhľadové pomery ako vodiča autobusu, teda osoby, ktorá nepochybne vo svojom sedadle pozerá na situáciu v cestnej premávke z vyššej pozície. Znalec by sa mal jednoznačne vyjadriť, akú dráhu by rýchlosťou 31 km/hod obžalovaný prešiel v čase, keď poškodených prvýkrát zbadal vo vzťahu k času, za aký by poškodení prešli vozovku, keď zároveň konštatuje, že pri tejto rýchlosti by nedošlo k zrážke. Prípadne by sa mal jasne vyjadriť, aký úkon by musel obžalovaný urobiť, aby zastavil pred miestom zrážky a ako by tento úkon mohol mať vplyv na bezpečnosť cestujúcich, ktorých prevážal. Okresný súd potom vyhodnotí, či reakcia obžalovaného na poškodených, ktorí sa nachádzali na vozovke a pohybovali sa do jeho jazdného pruhu, teda mu vytvárali prekážku v jazde, bola včasná a dostatočná na odvrátenie dopravnej nehody a či mohol zrážke zabrániť bez ohrozenia života a zdravia cestujúcich v autobuse. Nateraz sa záver znalca, že aj keby došlo k intenzívnejšiemu a silnejšiemu brzdeniu, k zrážke chodcov by aj tak došlo, javí nejasným a teda nespoľahlivým. Nie je pritom krajskému súdu zrejmé ani to, z akého dôvodu znalec v podanom dodatku č. 1 uvádza, že vzhľadom na čas nehody vodič autobusu nemohol mať vedomosť o tom, že naprieč cestou prechádzajú starí ľudia, keď ako vodič hromadnej dopravy musel poznať trasu, po ktorej išiel a ako uviedol odvolateľ, v jej blízkosti sa nachádzajú ambulancie lekárov a možno očakávať zvýšený pohyb osôb. Takisto odvolací súd uviedol, že znalca bude potrebné požiadať, aby aj tento svoj záver vysvetlil a pritom uviedol, na základe akých poznatkov zo svojej znaleckej špecializácie k nemu dospel. Rovnako, okresný súd by sa mal kriticky vysporiadať s názorom znalca, že obžalovanému nenastal dôvod na intenzívne brzdenie, nakoľko chodci boli ešte v dostatočnom bočnom odstupe od boku autobusu a ako nebezpečnú mal vnímať situáciu až v momente, keď chodci dosiahli stredovú deliacu čiaru a začali ju zreteľne prekračovať, pretože ide o otázku, ktorú musí skutkovo okresný súd sám vyhodnotiť a právne posúdiť aj s ohľadom na ustanovenie § 4 ods. 1 písm. e/ Zákona. Okresný súd by mal teda pre posúdenie trestnoprávnej zodpovednosti obžalovaného zamerať svoju pozornosť na to, kedy obžalovaný, ako vodič autobusu a účastník dopravnej nehody, mohol prvýkrát reagovať na poškodených a kedy prvýkrát reagoval a vo vzťahu k tomu, kedy a čo mohol vykonať, aby zrážke s chodcami zabránil. V ďalšom uviedol, že obžalovaný doposiaľ neudelil súhlas so zmenou v osobe zákonného sudcu. Pokiaľ tento stav bude trvať aj potom, čo súd prvého stupňa jednoznačným dotazom u obžalovaného zistí, či taký súhlas obžalovaný dáva, bude potrebné zabezpečiť výsluch zástupkyne poškodenej I. U., splnomocnenca poškodeného SAD Humenné, Ing. D.F. T., svedka D. Č. a svedka Ing.

H. R., aby sa v odôvodnení svojho rozhodnutia mohol zaoberať aj týmito dôkazmi postupom podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku.

Po predošlom oslobodzujúcom prvostupňovom rozsudku a vrátení veci krajským súdom uznesením 8To/8/2018-591, zo dňa 27.11.2018, prvostupňový súd, súc viazaný vysloveným právnym názorom nadriadeného súdu v odôvodnení tohto uznesenia, doplnil dokazovanie o skutočnosti, ktoré nadriadený súd namietal, o doplnenie zistenia skutkového stavu veci. Bol doložený znalec Ing. D. J. z oblasti dopravy a dopravných nehôd, ktorý podrobne vyvrátil všetky rozpory a nezrovnalosti napadnutého, resp. zrušeného prvostupňového rozsudku. Pri doplnení jeho výpovede bola jeho výpoveď konzistentná, bez nejakých rozporov a vnútorných nezrovnalostí.

Pokiaľ ide o jeho znaleckú špecializáciu, tá je uvedená v záhlaví znaleckého posudku - znalec v odbore cestná doprava, odvetvie technický stav cestných vozidiel, nehody v cestnej doprave, odhad hodnoty cestných vozidiel. Menovaný za znalca bol Krajským súdom v Prešove v roku 1998. Od uvedeného obdobia, robí v odvetví dopravných nehôd, približne 20-35 znaleckých posudkov ročne z oblasti nehôd.

K otázke namietanej nadriadeným súdom, pri zisťovaní skutkového stavu, či obžalovaný mohol vnímať poškodených po celý čas ich pohybu po vozovke, znalec jednoznačne odpovedal, že aj s poukazom na výhľadové pomery vodiča autobusu z vyššej pozície, ich po celý čas ich pohybu po vozovke vnímať nemohol, ale mohol ich začať vnímať až v momente, keď úroveň jeho očí míňali svetlomety míňajúcej sanitky. V danom momente sa poškodení nachádzali približne dva metre pred úrovňou stredovej čiary, teda zhruba v polovici protismerného jazdného pruhu. Ako znalec uviedol, vzal do úvahy všetky relevantné faktory pre posúdenie tejto skutočnosti. Na hlavnom pojednávaní aj ohliadol výšku postavy obžalovaného a s poukazom na značku sanitného vozidla v protismernom pruhu - Renault Trafic - určil výšku polohy očí obžalovaného nad úrovňou vozovky na cca 155 cm. Túto skutočnosť určil aj pre predpoklad, že by v dobe zrážky svietilo pouličné osvetlenie, i napriek tomu, že táto skutočnosť na hlavnom pojednávaní nebola jednoznačne preukázaná.

Výpovede svedkov, vrátane poškodených, sa zhodovali v tom, že pouličné osvetlenie nesvietilo, prípadne si to niektorí nepamätali. Že pouličné osvetlenie svietilo, sa vyjadril iba správca pouličného osvetlenia Mesta Vranov n/T., ktorého výpoveď v tomto smere súd hodnotí ako účelovú, v snahe vyhnúť sa prípadným nepriaznivým následkom.

K otázke, či mohol vodič autobusu znížiť jeho rýchlosť na rýchlosť, pri ktorej by nedošlo k zrážke, skôr ako poškodení prekračovali deliacu čiaru, sa znalec jednoznačne vyjadril tak, že vodič nemohol znížiť rýchlosť tak, aby do nich nenarazil a to ani včasnou reakciou s dosiahnuteľným brzdením, ktoré zaznamenal tachograf autobusu. V mieste zrážky by sa autobus pohyboval rýchlosťou 10-12 km/h.

K nutnosti vziať do úvahy tú skutočnosť, že obžalovaný bol profesionálny vodič prepravujúci osoby a trasu dokonale poznal a mal predvídať pohyb starších osôb, sa znalec jednoznačne vyjadril, že obžalovaný všetky tieto parametre pri vedení autobusu v čase zrážky do úvahy vzal, nakoľko v čase zrážky nielenže nevedol autobus rýchlosťou nižšou, ako bola najvyššia primeraná rýchlosť (50 km/h), ale ešte nižšou, ako bola primeraná rýchlosť jeho rozhľadovým podmienkam. T. j. autobus viedol rýchlosťou 37 km/h, pričom rýchlosť primeranú jeho rozhľadovým podmienkam, s prihliadnutím na všetky faktory (ročné obdobie, šero, stav vozovky, viditeľnosť, atď.), určil na 39,708 km/h. Pritom znalec podrobne vysvetlil rozdiel medzi rozhľadovými a dohľadovými podmienkami vodiča.

Zároveň, vzhľadom na to, že išlo o vodiča profesionála, ktorý poznal trasu, pri určovaní týchto skutočností znalec uviedol, že reakčný čas vodiča vzal do úvahy na dolnej hranici znaleckého limitu, vychádzajúceho z veku vodiča, uvedených skúseností, atď., t. j. z limitu 1,6 - 1,0 sekundy, bral v tomto konkrétnom prípade, alebo určil v tomto konkrétnom prípade reakčný čas vodiča na dolnej hranici na 1,3 sekundy.

K predvídateľnosti pohybu starších osôb v mieste zrážky v danom čase sa znalec jednoznačne vyjadril, že aj pri funkčnom verejnom osvetlení by vodič nemohol zistiť, že ide o staršie osoby, najmä s prihliadnutím na to, že prechádzali mimo vyznačený prechod pre chodcov, neďaleko neho a všetci boli oblečení v tmavom, bez reflexných prvkov. Za daných okolností, keď mal obžalovaný možnosť ich zbadieť, t. j. ako bolo uvedené vyššie, až v momente, keď jeho oči minuli svetlomety protiidúcej sanitky, mohol zistiť akurát, že sa osoba môže opierať o paličku, (čo v tomto konkrétnom prípade ani nebolo,

akurát jeden z poškodených držal v rukách dáždnik), môže rozoznať výšku postavy, ale nie vek. Tento môže byť rozoznateľný iba cez deň.

K otázke vytvorenia náhlej prekážky chodcami sa znalec vyjadril tak, že ich za náhlu prekážku označil preto, že išli mimo priechod pre chodcov, aj napriek tomu, že v blízkosti bol riadne označený prechod pre chodcov, nepotrebovali k tomu prekonávať veľkú vzdialenosť a ich techniku chôdze vyhodnotil ako nesprávnu. Nie vodič autobusu, ale naopak chodci mali vytvorené lepšie podmienky pre pozorovanie blížiaceho sa autobusu a možnosť vyhnúť sa mu. Pretože vodič, ako bolo uvedené, ich mohol spozorovať až v momente, keď jeho oči v autobuse míňali svetlá protiidúcej sanitky, k čomu treba pripočítať jeho reakčný čas, po ktorom bol schopný na prekážku zareagovať (1,3 sekundy, za ktorý čas, ako znalec uviedol, autobus ešte prešiel pri uvedenej rýchlosti ešte 10,28 metra) a chodci boli oblečení v tmavom. Naopak práve chodci mali možnosť včas reagovať a všimnúť si prichádzajúci autobus, nakoľko tento svietil. Napríklad tak, že by ostali stáť v protismernom jazdnom pruhu, autobus nechali prejsť a k žiadnej zrážke by nedošlo.

K námietke nadriadeného súdu, k názoru znalca, že obžalovanému nenastal dôvod na intenzívne brzdenie, nakoľko chodci boli ešte v dostatočnom bočnom odstupe od boku autobusu a ako nebezpečnú mal vnímať situáciu až v momente, keď chodci dosiahli stredovú deliacu čiaru a začali ju zreteľne prekračovať, sa znalec jednoznačne vyjadril, že obžalovaný vzhľadom na aktuálne rozhľadové pomery, nebol schopný rozlíšiť, že ide o staré osoby. A on predsa začal reagovať intenzívnym brzdením už keď chodci boli v bočnom odstupe od boku autobusu vo vzdialenosti minimálne 1,3 - 1,7 metra. Ak by obžalovaný na situáciu reagoval až v momente, keď by chodci dosiahli stredovú čiaru a začali ju zreteľne prekračovať, takú reakciu vodiča by hodnotil už ako oneskorenú. Takto znalec zreteľne vysvetlil rozpory z predošlého priebehu konania, pred vrátením veci nadriadeným súdom.

V tomto smere sa súd zhoduje s vyjadrením znalca a konštatuje, že chodci svojou nesprávnou technikou prechádzania cez vozovku, mimo vyznačený prechod pre chodcov a neďaleko neho, vytvorili obžalovanému náhlu prekážku v jazde.

Pri tomto konštatovaní súd uzatvára, že obžalovaný reagoval na vzniknutú prekážku správne a adekvátne, a to aj pri zohľadnení jeho znalosti, že sa v danom mieste pohybujú osoby staršieho veku navštevujúce kardiologickú ambulanciu lekára, nakoľko sa pred zrážkou pohyboval rýchlosťou ešte nižšou ako bola rýchlosť primeraná jeho rozhľadovým schopnostiam. Ani pri tejto správnej a adekvátnej reakcii nemal možnosť zrážke s chodcami zabrániť. Ak by alternatívne s autobusom vyšiel na chodník vpravo v smere svojej jazdy, mohol zraziť chodcov tam sa nachádzajúcich. Ak by strhol volant doľava, hrozilo by prevrátenie autobusu. Pri prudšom a intenzívnejšom brzdení by hrozili vážnejšie zranenia osôb vezúcich sa v autobuse.

V zmysle právne záväzného záveru nadriadeného súdu v zrušujúcom uznesení súd zväzil pribratie iného znalca rovnakej znaleckej špecializácie. Súd konštatuje, že vzhľadom na vyvrátenie všetkých rozporov znalcom na hlavnom pojednávaní; vzhľadom na to, že súd o znaleckom posudku a výsluchu znalca nemal dôvod pochybovať, nakoľko znalec bol pred výpoveďou, ako aj podaním znaleckého posudku riadne poučený podľa § 144 Trestného poriadku; ako aj vzhľadom na dlhoročnú prax znalca v danom odbore, ktorý uviedol, že za znalca bol ustanovený v roku 1998 a ročne odvtedy v tomto predmete vypracováva približne 20-35 znaleckých posudkov, nezistil dôvod na pribratie nového znalca v tom istom odbore do konania. Zároveň, v rámci kontradiktórneho trestného procesu, súd dotazoval procesné strany, či pribratie iného znalca navrhujú, pričom ako prokurátor, tak i obhajca a obžalovaný pribratie nového znalca do konania nenavrhli.

Okrem uvedeného znaleckého dôkazu správnosti a včasnosti reakcie obžalovaného na kolíznu situáciu nasvedčujú podporne i nasledovné dôkazy:

Ako vyplýva z evidencie priestupkov, obžalovaný od r. 1971, kedy získal vodičské oprávnenie nebol ani jediný raz priestupkovo stíhaný na úseku dopravy ani inom úseku. Zo správy zamestnávateľa SAD Humenné vyplýva, že obžalovaný u nich pracoval ako vodič autobusu od r. 1971 s krátkou prestávkou až do uvedenej nehody. Zamestnávateľ nemal k jeho práci po celú dobu žiadne výhrady a nezaznamenal žiadne výhrady ani zo strany cestujúcich.

Je nepochybné, že za uvedené obdobie musel obžalovaný ako vodič autobusu zažiť a riešiť množstvo kolíznych dopravných situácií. Až táto mala žiaľ, tragické následky. Ako je rozvedené vyššie, nie však zavinením obžalovaného, a to ani vo forme nedbanlivosti ako mu pripisuje obžaloba.

K dôkazom vykonaným na hlavnom pojednávaní sudkyňou JUDr. Havírovou súd uvádza: Obžalovaný na hlavnom pojednávaní po vrátení veci nadriadeným súdom deklaroval, že so zmenou sudcu súhlasil a nemá námietky k vykonaným dôkazom na hlavnom pojednávaní vtedy vedenom sudkyňou JUDr. Andreou Havírovou. Ďalej uviedol, že súhlasil i s opätovnou zmenou zákonného sudcu, a to späť JUDr. Martinovi Kopinovi a so všetkými úkonmi a vykonanými dôkazmi, ktoré tento sudca po uvedenom dátume vykonal. Tým bola konvalidovaná procesná platnosť vykonaných dôkazov sudkyňou JUDr. Havírovou na hlavnom pojednávaní a to výsluchov svedkov - I. U., splnomocnenca poškodeného SAD Humenné Ing. D.F. T., svedka D. Č. a svedka Ing. H. R..

Preto, nakoľko v zmysle vyššie uvedeného bolo preukázané, že skutok nie je trestným činom, súd podľa § 285 písm. b) Trestného poriadku obžalovaného spod obžaloby oslobodil.

Jediného poškodeného, ktorý si v adhéznom konaní uplatnil nárok na náhradu škody - Všeobecnú zdravotnú poisťovňu, súd podľa § 288 ods. 3 Trestného poriadku odkázal s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde vo Vranove nad Topľou. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci. Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba. Po vyhlásení rozsudku sa môže oprávnená osoba odvolania výslovne vzdať.